

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

01 липня 2021 р.

02010L0013 — UA — 18.12.2018 — 001.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його контент. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В **ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/13/ЄС**
від 10 березня 2010 року

про координацію певних положень, встановлених законами, нормативно-правовими або адміністративними актами в державах-членах стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг (Директива про аудіовізуальні медіапослуги)

(кодифікована версія)

(Текст стосується ЄЕП)

(ОБ L 095 15.04.2010, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/1808 від 14 листопада 2018 року	L 303	69	28.11.2018

Із виправленнями, внесеними:

► С1   Виправленням. ОБ L 263, 06.10.2010, с. 15 (2010/13/ЄС)

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/13/ЄС
від 10 березня 2010 року

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його контент. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими в цей документ

► В ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/13/ЄС

від 10 березня 2010 року

про координацію певних положень, встановлених законами, нормативно-правовими або адміністративними актами в державах-членах стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг
(Директива про аудіовізуальні медіапослуги)

(кодифікована версія)

(Текст стосується СЕП)

(ОБ L 095 15.04.2010, с. 1)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	ДИРЕКТИВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2018/1808 від 14 листопада 2018 року	L 303	69	28.11.2018

Із виправленнями, внесеними:

► С1 [Виправленням, ОБ L 263, 06.10.2010, с. 15 \(2010/13/ЄС\)](#)

▼ В

ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ 2010/13/ЄС

від 10 березня 2010 року

про координацію певних положень, встановлених законами, нормативно-правовими або адміністративними актами в державах-членах стосовно надання аудіовізуальних медіапослуг
(Директива про аудіовізуальні медіапослуги)

(кодифікована версія)

(Текст стосується СЕП)

ГЛАВА I

ТЕРМІНИ ТА ОЗНАЧЕННЯ

Стаття 1

1. Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення:

▼ М1

- (a) «аудіовізуальна медіапослуга» означає:
- (i) послугу, визначену статтями 56 та 57 Договору про функціонування Європейського Союзу, якщо основним призначенням послуги або її віддільної частини є надання широкій громадськості, під редакційною відповідальністю провайдера медіапослуг, програм з метою інформування, розважання або просвіти через електронні комунікаційні мережі у значенні, встановленому у розумінні пункту (a) статті 2 Директиви 2002/21/ЄС; такою аудіовізуальною медіапослугою є або телевізійне мовлення згідно з означенням у пункті (e) цього параграфа, або аудіовізуальна медіапослуга на замовлення згідно з означенням у пункті (g) цього параграфа.
- (ii) аудіовізуальне комерційне повідомлення;

▼ M1

- (aa) «послуга платформи спільного доступу до відео» означає послугу, визначену статтями 56 та 57 Договору про функціонування Європейського Союзу, якщо основним призначенням послуги або її віддільної частини, або основним функціональним призначенням такої послуги є надання широкій громадськості програм та (або) відео, створених користувачами, за які провайдер платформи спільного доступу до відео не несе редакційної відповідальності, з метою інформування, розважання або просвіти через електронні комунікаційні мережі у розумінні пункту (a) статті 2 Директиви 2002/21/ЄС, та при цьому організація таких програм та/або відео визначається провайдером платформи спільного доступу до відео, зокрема з використанням засобів автоматизації або алгоритмів, у тому числі через показ, призначення тегів і встановлення послідовності;

▼ M1

- (b) «програма» означає набір рухомих зображень зі звуковим супроводом, що становить окремий елемент, чи без нього незалежно від тривалості, у розкладі або каталозі, встановленому провайдером медіапослуг, і включає до себе повнометражні фільми, відеокліпи, спортивні заходи, комедійні серіали, документальні фільми, дитячі програми та оригінальні драматичні твори;

▼ M1

- (ba) «відео, створене користувачем» означає набір рухомих зображень зі звуковим супроводом, що становить окремий елемент, чи без нього незалежно від тривалості, створений користувачем і вивантажений на платформу спільного доступу до відео цим або іншим користувачем;
- (bb) «редакційне рішення» означає рішення, яке ухвалюють на регулярній основі з метою реалізації редакційної відповідальності та пов'язане з повсякденним наданням аудіовізуальної медіапослуги;

▼ B

- (c) «редакційна відповідальність» означає здійснення ефективного контролю за відбором програм та за їх організацією у вигляді хронологічного розкладу для телевізійного мовлення, або у вигляді каталогу для аудіовізуальних медіапослуг на замовлення. Редакційна відповідальність не обов'язково передбачає будь-яку юридичну відповідальність згідно з національним правом за контент або надані послуги;
- (d) «провайдер медіапослуг» означає фізичну або юридичну особу, що несе редакційну відповідальність за вибір аудіовізуального контенту аудіовізуальної медіапослуги та визначає спосіб її організації;

▼ M1

- (da) «провайдер платформи спільного доступу до відео» означає фізичну чи юридичну особу, яка надає послугу платформи спільного доступу до відео;

▼ B

- (e) «телевізійне мовлення» або «телевізійна трансляція» (тобто лінійна аудіовізуальна медіапослуга) означає аудіовізуальну медіапослугу, яку надає провайдер медіапослуг для одночасного перегляду програм згідно з розкладом програм;
- (f) «мовник» означає провайдера медіапослуг телевізійного мовлення;
- (g) «аудіовізуальна медіапослуга на замовлення» (тобто нелінійна аудіовізуальна медіапослуга) означає аудіовізуальну медіапослугу, яку надає провайдер медіапослуг для перегляду програм у час, довільно обраний користувачем та за його індивідуальним запитом з каталогу програм, що пропонуються провайдером медіапослуг;

▼МІ

- (h) «аудіовізуальне комерційне повідомлення» означає зображення зі звуковим супроводом чи без нього, які призначені рекламувати, прямо чи опосередковано, товари, послуги або імідж фізичної чи юридичної особи, що здійснює господарську діяльність; такі зображення супроводжують або містяться в програмі чи відео, створеному користувачем, за плату, або за аналогічну винагороду, або з метою самореклами. Форми аудіовізуальних комерційних повідомлень включають, серед іншого, телевізійну рекламу, спонсорство, телепродаж і продакт-плейсмент;

▼В

- (i) «телевізійна реклама» означає будь-яку форму повідомлення, переданого за грошову чи іншу винагороду, або саморекламу публічного або приватного підприємства чи фізичної особи у межах торгівельної, підприємницької, ремісничої або професійної діяльності з метою реклами товарів або послуг, включаючи нерухому власність, права та обов'язки, що транслюється за грошову винагороду;
- (j) «приховане аудіовізуальне комерційне повідомлення» означає представлення за допомогою словесного опису або зображень товарів, послуг, назви, торговельної марки або діяльності виробника товарів чи надавача послуг у рамках програм, де таке представлення використовується провайдером медіапослуг як реклама та здатне ввести громадськість в оману щодо його призначення. Таке представлення, зокрема, вважається навмисним, якщо здійснюється за грошову чи іншу винагороду;

▼МІ

- (k) «спонсорство» означає будь-який внесок, здійснений публічними чи приватними підприємствами або фізичними особами, які не беруть участі в наданні аудіовізуальних медіапослуг чи послуг платформи спільного доступу до відео або у виробництві аудіовізуальних творів, на фінансування аудіовізуальних медіапослуг, послуг платформи спільного доступу до відео, відео, створених користувачами, або програм з метою просування свого імені, торговельної марки, іміджу, діяльності чи продуктів;

▼В

- (l) «телепродаж» означає прями пропозиції для глядацької аудиторії з метою продажу товарів або послуг, включаючи нерухоме майно, права та зобов'язання, що транслюється за грошову винагороду;

▼МІ

- (m) «продакт-плейсмент» означає будь-яку форму аудіовізуального комерційного повідомлення, до якого включені або в якому міститься посилання на продукт, послугу або їхню торговельну марку, яке з'являється в програмі або у відео, створеному користувачем, за плату чи аналогічну винагороду;

▼В

- (n) «європейські твори» означає:
- (i) твори, що походять з держав-членів;

- (ii) твори, що походять з інших європейських держав, які є сторонами Європейської конвенції про транскордонне телебачення Ради Європи та які відповідають вимогам параграфа 3;
  - (iii) твори спільного виробництва у рамках угод в аудіовізуальному секторі, укладених між Союзом та третіми країнами, та які відповідають умовам, що їх визначено у кожній з таких угод.
2. Застосування положень підпунктів (i) та (ii) пункту (n) параграфа 1 обумовлено тим, чи є твори з держав-членів об'єктом дискримінаційних заходів у відповідній третій країні.
3. Твори, зазначені у пунктах (i) та (ii) пункту (n) параграфа 1, є творами переважно створеними авторами та працівниками, які проживають в одній або більше державах, зазначених у згаданих положеннях, за умови що вони відповідають одній з таких трьох умов:
- (i) вони створені одним або кількома виробниками, які мають осідок в одній або кількох таких державах;
  - (ii) виробництво творів перебуває під наглядом та фактично контролюється одним або кількома виробниками, які мають осідок в одній або кількох таких державах;
  - (iii) внесок співвиробників таких держав у загальну суму вартості спільного виробництва є переважним і спільне виробництво не контролюється одним або кількома виробниками, які мають осідок за межами таких держав.
4. Твори, що не є європейськими творами у розумінні пункту (n) параграфа 1, але створені в рамках двосторонніх угод про спільне виробництво, укладених між державами-членами та третіми країнами, вважаються європейськими творами за умови, що співвиробники з Союзу фінансують більшу частку загальних витрат на виробництво, а виробництво не контролюється одним або кількома виробниками, які мають осідок за межами території держав-членів.

ГЛАВА II

▼ M1

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ СТОСОВНО АУДІОВІЗУАЛЬНИХ МЕДІАПОСЛУГ

▼ B

Стаття 2

1. Кожна держава-член забезпечує, щоб усі аудіовізуальні медіапослуги, які транслюються провайдерами медіапослуг під її юрисдикцією, відповідали правилам системи права, які застосовуються до аудіовізуальних медіапослуг, призначених для громадськості в такій державі-члені.
2. Для цілей цієї Директиви, провайдерами медіапослуг під юрисдикцією держави-члена є будь-які з таких:
- (a) провайдери, що мають осідок у такій державі-члені відповідно до параграфа 3;
  - (b) провайдери, до яких застосовується параграф 4.
3. Для цілей цієї Директиви, провайдер медіапослуг вважається таким, що має осідок у державі-члені, в таких випадках:
- (a) головний офіс провайдера медіапослуг розташований у такій державі-члені та редакційні рішення про аудіовізуальні медіапослуги ухвалюються в такій же державі-члені;

▼ M1

- (b) якщо головний офіс провайдера медіапослуг розташований в одній державі-члені, а редакційні рішення щодо аудіовізуальних медіапослуг ухвалюються в іншій державі-члені, то провайдер медіапослуг вважається таким, що має осідок у тій державі-члені, у якій працює значна частина

працівників, залучених до діяльності з надання аудіовізуальних медіапослуг, пов'язаних із програмою. Якщо значна частина працівників, залучених до надання аудіовізуальних медіапослуг, пов'язаних із програмою, здійснює діяльність у кожній з таких держав-членів, тоді провайдер медіапослуг буде вважатися таким, що має осідок у тій державі-члені, в якій розташований його головний офіс. Якщо значна частина працівників, залучених до надання аудіовізуальних медіапослуг, пов'язаних із програмою, не працює в жодній з цих держав-членів, тоді провайдер медіапослуг вважається таким, що має осідок у державі-члені, в якій він вперше розпочав свою діяльність відповідно до законодавства такої держави-члена, за умови що провайдер підтримує стабільний та ефективний зв'язок із економікою такою держави-члена;

▼В

(с) якщо головний офіс провайдера медіапослуг розташований в одній державі-члені, а рішення стосовно аудіовізуальних медіапослуг ухвалюються в третій країні або навпаки, то вважається, що провайдер має осідок у відповідній державі-члені, за умови що значна частина працівників, залучених до надання аудіовізуальних медіапослуг, працює в такій державі-члені.

4. Провайдери медіапослуг, до яких не застосовуються положення параграфу 3, вважаються такими, що перебувають під юрисдикцією держави-члена, в таких випадках:

- (а) вони використовують супутникову лінію зв'язку, розташовану в такій державі-члені;
- (б) якщо вони не використовують супутникову лінію зв'язку, розташовану в такій державі-члені, вони використовують пропускну спроможність супутникової лінії зв'язку, яка відноситься до такої держави-члена.

5. Якщо постає питання про належність держави-члена до певної юрисдикції, і таке питання не може бути вирішене відповідно до параграфів 3 та 4, у таких випадках компетентною державою-членом вважається така держава-член, у якій провайдер медіапослуг має осідок у розумінні статей 49–55 Договору про функціонування Європейського Союзу.

▼М1

5а. Держави-члени повинні забезпечити, щоб провайдери медіапослуг інформували компетентні національні регуляторні органи відповідного рівня про будь-які зміни, що можуть впливати на визначення юрисдикції відповідно до параграфів 2, 3 та 4.

5б. Держави-члени повинні скласти список провайдерів медіапослуг під їхньою юрисдикцією із зазначенням критеріїв, визначених у параграфах 2–5, які лягли в основу визначення юрисдикції, а також повинні підтримувати актуальність такого списку. Держави-члени передають Комісії такий список та повідомляють про будь-які оновлення до нього.

Комісія повинна забезпечити, щоб такі списки були доступними у централізованій базі даних. У разі невідповідностей між списками, Комісія звертається до відповідної держави-члена для пошуку рішення. Комісія повинна забезпечити, щоб у національних регуляторних органів будь-якого рівня був доступ до такої бази даних. Комісія забезпечує публічний доступ до інформації у такій базі даних.

5с. Якщо при застосуванні статей 3 або 4 відповідні держави-члени не дійдуть згоди щодо юрисдикції певної держави-члена, вони повинні донести це питання до уваги Комісії без невинуватої затримки. Комісія може звернутися із запитом до Групи європейських регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (ERGA) стосовно надання висновку з поставленого питання відповідно до пункту (d) статті 30b(3). ERGA надає такий висновок протягом 15 робочих днів з моменту подання Комісією запиту. Комісія повинна належно інформувати Контактний комітет, створений відповідно до статті 29.

У разі ухвалення рішення на виконання статті 3(2) або (3), або статті 4(5), Комісія також визначає, яка з держав-членів має юрисдикцію.

▼В

6. Ця Директива не застосовується до аудіовізуальних медіапослуг, які призначені виключно для отримання в третіх країнах та які не отримуються за допомогою стандартного побутового обладнання

безпосередньо або опосередковано громадськістю однієї або більше держав-членів.

▼ M1

Стаття 3

1. Держави-члени забезпечують свободу отримання та не повинні обмежувати ретрансляцію аудіовізуальних медіапослуг на своїй території від інших держав-членів з причин, що входять до сфер координації цієї Директиви.

2. Держава-член може тимчасово відступати від параграфу 1 цієї статті у випадках, коли аудіовізуальні медіапослуги, які надає провайдер медіапослуг, що перебуває під юрисдикцією іншої держави-члена, явно, серйозно та грубо порушують положення пункту (а) статті 6(1) або статті 6а(1), або шкодять громадському здоров'ю чи становлять собою серйозний та значний ризик виникнення шкоди громадському здоров'ю.

Відступ, зазначений у першому підпараграфі, повинен відповідати таким умовам:

- (а) протягом попередніх 12 місяців провайдер медіапослуг принаймні двічі допускався одного чи більшої кількості випадків поведінки, описаної у першому підпараграфі;
- (б) відповідна держава-член у письмовій формі повідомляла провайдера медіапослуг, державу-член, під чиєю юрисдикцією перебуває такий провайдер, та Комісію про ймовірні порушення та про пропорційні заходи, яких вона планує вжити у разі повторного виникнення будь-якого такого порушення;
- (с) відповідна держава-член, поважаючи право провайдера медіапослуг на захист, зокрема, надала йому змогу висловити своє бачення стосовно ймовірних порушень; та
- (d) консультації з державою-членом, до чиєї юрисдикції належить провайдер медіапослуг, та Комісією не принесли мирного врегулювання протягом одного місяця з моменту отримання Комісією повідомлення, зазначеного у пункті (б).

Протягом трьох місяців з моменту отримання повідомлення про заходи, вжиті відповідною державою-членом, та після звернення до ERGA за висновком відповідно до пункту (d) статті 30b(3), Комісія ухвалює рішення стосовно відповідності вжитих заходів праву Союзу. Комісія інформує про це Контактний комітет. Якщо Комісія ухвалює рішення про невідповідність вжитих заходів праву Союзу, вона звертається до відповідної держави-члена з вимогою щодо негайного припинення вжитих заходів.

3. Держава-член може тимчасово відступати від параграфу 1 цієї статті у випадках, коли аудіовізуальні медіапослуги, які надає провайдер медіапослуг, що перебуває під юрисдикцією іншої держави-члена, явно, серйозно та грубо порушують положення пункту (б) статті 6(1) або шкодять громадській безпеці, включно із забезпеченням національної безпеки та оборони, чи становлять собою серйозний та значний ризик завдання їм шкоди.

Відступ, зазначений у першому підпараграфі, повинен відповідати таким умовам:

- (а) протягом попередніх 12 місяців поведінка, описана у першому підпараграфі, спостерігалася принаймні один раз;
- та
- (б) відповідна держава-член у письмовій формі повідомляла провайдера медіапослуг, державу-член, до чиєї юрисдикції належить такий провайдер, та Комісію про ймовірне порушення та про пропорційні заходи, яких вона планує вжити у разі повторного виникнення такого порушення.

Відповідна держава-член повинна поважати право відповідного провайдера медіапослуг на захист та, зокрема, надати йому змогу висловити своє бачення стосовно ймовірних порушень.

Протягом трьох місяців з моменту отримання повідомлення про заходи, вжиті відповідною державою-членом, та після звернення до ERGA за висновком відповідно до пункту (d) статті 30b(3), Комісія ухвалює рішення стосовно відповідності вжитих заходів праву Союзу. Комісія інформує про це

Контактний комітет. Якщо Комісія ухвалює рішення про невідповідність вжитих заходів праву Союзу, вона звертається до відповідної держави-члена з вимогою щодо негайного припинення вжитих заходів.

4. Параграфи 2 та 3 без обмеження застосовуються до будь-якої процедури, засобу правового захисту або санкції щодо відповідного порушення в державі-члені, під юрисдикцією якої перебуває відповідний провайдер медіапослуг.

5. Держави-члени можуть у нагальних випадках, проте не пізніше ніж через один місяць після ймовірного порушення, зробити відступ від умов, встановлених у пунктах (а) та (б) параграфа 3. У такому випадку про вжиті заходи повинно бути повідомлено протягом найкоротшого можливого часу Комісії та державі-члену, під юрисдикцією якої перебуває провайдер медіапослуг, із зазначенням причин, згідно з якими держава-член вважає, що це є нагальним. Комісія розглядає заходи, про які було повідомлено, на відповідність праву Союзу протягом найкоротшого можливого часу. Якщо вона доходить висновку про те, що заходи не відповідають праву Союзу, Комісія вимагає від відповідної держави-члена терміново припинити застосування таких заходів.

6. Якщо Комісії бракує інформації, необхідної для ухвалення рішення відповідно до параграфа 2 або 3, вона протягом одного місяця з моменту отримання повідомлення вимагає від відповідної держави-члена надання всієї інформації, яка може бути необхідною для ухвалення такого рішення. Перебіг відведеного часового строку, який Комісія має на ухвалення рішення, призупиняється до надання державою-членом необхідної інформації. У будь-якому разі, призупинення перебігу часового строку не повинне тривати довше одного місяця.

7. Держави-члени та Комісія повинні регулярно обмінюватися досвідом та найкращими практиками стосовно процедури, визначеної у цій статті, в рамках роботи Контактного комітету та ERGA.

Стаття 4

1. Держави-члени повинні мати свободу вимагати від провайдерів медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, щоб вони відповідали більш детальним та суворим правилам у сферах, які координуються цією Директивою, за умови що такі правила відповідають праву Союзу.

2. Якщо держава-член:

- (а) скористалася свободою, наданою згідно з параграфом 1, стосовно ухвалення більш детальних та суворих правил у загальних суспільних інтересах; та
- (б) вважає, що провайдер медіапослуг, який перебуває під юрисдикцією іншої держави-члена, надає аудіовізуальну медіапослугу, яка повністю або переважним чином спрямована на її територію,

вона може вимагати від держави-члена, яка має юрисдикцію, усунення будь-яких проблем, які було виявлено у зв'язку з цим параграфом. Обидві держави-члени повинні співпрацювати добросовісно та оперативно для досягнення взаємного задовільного рішення.

У разі отримання обґрунтованого запиту згідно з першим підпараграфом, держава-член, яка має юрисдикцію, повинна звернутися до провайдера медіапослуг із вимогою про дотримання відповідних правил стосовно загальних суспільних інтересів. Держава-член, яка має юрисдикцію, регулярно інформує державу-член, що подає запит, про заходи, яких вона вживає з метою усунення виявлених проблем. Протягом двох місяців з моменту отримання вимоги, держава-член, яка має юрисдикцію, повинна поінформувати державу-член, що подає запит, та Комісію про отримані результати та пояснити причини, якщо рішення не вдалося знайти.

Кожна держава-член може в будь-який час звернутися до Контактного комітету із запитом щодо розгляду справи.

3. Відповідна держава-член може ухвалити відповідні заходи проти відповідного провайдера медіапослуг, якщо:

- (а) за її оцінкою результати, досягнуті завдяки застосуванню параграфа 2, є незадовільними; та

- (b) вона надала докази, які свідчать, що відповідний провайдер медіапослуг має осідок у державі-члені, яка має юрисдикцію, з метою ухилення від суворіших правил у сферах, які координує ця Директива, які були б застосовні до нього у разі, якби він мав осідок у відповідній державі-члені; такі докази повинні давати змогу обґрунтовано встановити факт такого ухилення без потреби доводити намір провайдера медіапослуг ухилитися від таких суворіших правил.

Такі заходи повинні бути об'єктивно необхідними, застосовуватися на недискримінаційній основі та бути пропорційними цілям, які вони переслідують.

4. Держава-член може вжити заходів згідно з параграфом 3 лише у разі, якщо виконуються такі умови:

- (a) вона повідомила Комісію та державу-член, в якій провайдер медіапослуг має осідок, про свій намір вжити таких заходів із обґрунтуванням підстав, на яких базується її оцінювання; та
- (b) вона ставиться з повагою до права відповідного провайдера медіапослуг на захист, зокрема, надавши такому провайдеру медіапослуг змогу висловити своє бачення стосовно ймовірних порушень та заходів, яких має намір вжити держава-член, що надіслала повідомлення; та
- (c) Комісія вирішила, після звернення до ERGA із запитом про надання висновку відповідно до пункту (d) статті 30b(3), що заходи відповідають праву Союзу, зокрема, що оцінювання держави-члена, що вживає заходів відповідно до параграфів 2 та 3 цієї статті, належним чином обґрунтоване; Комісія інформує про це Контактний комітет.

5. Протягом трьох місяців з моменту отримання повідомлення, передбаченого у пункті (a) параграфа 4, Комісія ухвалює рішення стосовно відповідності вжитих заходів праву Союзу. Якщо Комісія ухвалює рішення про невідповідність вжитих заходів праву Союзу, вона звертається до відповідної держави-члена з вимогою утриматися від вжиття передбачених заходів.

Якщо Комісії бракує інформації, необхідної для ухвалення рішення відповідно до першого підпараграфа, вона протягом одного місяця з моменту отримання повідомлення вимагає від відповідної держави-члена надання всієї інформації, яка може бути необхідною для ухвалення такого рішення. Перебіг відведеного часового строку, який Комісія має на ухвалення рішення, призупиняється до надання державою-членом необхідної інформації. У будь-якому разі, призупинення перебігу часового строку не повинне тривати довше одного місяця.

6. Держави-члени за допомогою відповідних заходів у рамках свого національного права повинні забезпечити, щоб провайдери медіапослуг, які належать до їхньої юрисдикції, ефективно дотримувалися положень цієї Директиви.

7. Якщо інше не передбачено цією Директивою, застосовується Директива 2000/31/ЄС. У разі виникнення конфлікту між положеннями Директиви 2000/31/ЄС та положеннями цієї Директиви, перевагу мають положення цієї Директиви, якщо інше не передбачено цією Директивою.

▼ M1

Стаття 4a

1. Держави-члени повинні заохочувати використання режимів співрегулювання та сприяти саморегулюванню через кодекси поведінки, ухвалені на національному рівні в сферах, що координує ця Директива, наскільки це дозволяють їхні правові системи. Такі кодекси повинні:

- (a) бути такими, щоб знайти широке прийняття серед основних заінтересованих осіб у відповідних державах-членах;
- (b) чітко та однозначно визначати свої цілі;
- (c) передбачати регулярний, прозорий та незалежний моніторинг та оцінювання стосовно досягнення встановлених цілей; та
- (d) передбачати механізми ефективного забезпечення їх виконання, зокрема, шляхом встановлення дієвих та пропорційних санкцій.

2. Держави-члени та Комісія можуть сприяти саморегулюванню через кодекси поведінки Союзу, складені провайдерами медіапослуг, провайдерами послуг платформи спільного доступу до відео або організаціями, які їх представляють, у співпраці, мірою необхідності, з іншими секторами, такими як промисловість, торгівля, професійні об'єднання та організації споживачів. Такі кодекси повинні бути такими, щоб знайти широке прийняття серед основних заінтересованих осіб на рівні Союзу, а також вони повинні відповідати положенням пунктів (b)–(d) параграфу 1. Кодекси поведінки Союзу не повинні обмежувати національні кодекси поведінки.

Комісія у співпраці з державами-членами повинна сприяти розробці кодексів поведінки Союзу, у відповідних випадках, згідно з принципами субсидіарності та пропорційності.

Підписанти кодексів поведінки Союзу повинні подавати проекти таких кодексів та проекти змін до них до Комісії. Комісія проводить консультації з Контактним комітетом стосовно таких проектів кодексів та проектів змін до них.

Комісія оприлюднює кодекси поведінки Союзу та може надавати їм належної публічності.

3. Держави-члени повинні мати свободу вимагати від провайдерів медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, щоб вони відповідали більш детальним та суворим правилам, що відповідають цій Директиві та праву Союзу, в тому числі у випадках, коли їхні національні незалежні регуляторні органи будь-якого рівня ухвалюють рішення про те, що будь-який кодекс поведінки або його частина довели свою недостатню ефективність. Держави-члени повинні повідомляти Комісію про будь-які такі правила без невиправданої затримки.

▼В

ГЛАВА III

▼МІ

ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ВСІХ АУДІОВІЗУАЛЬНИХ МЕДІАПОСЛУГ

Стаття 5

1. Кожна держава-член забезпечує, щоб провайдери медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, створили легкий, прямий та постійний доступ для отримувачів послуг до, принаймні, такої інформації:

- (a) свого найменування;
- (b) географічної адреси, за якою провайдер медіапослуг має осідок;
- (c) детальних даних про провайдера медіапослуг, у тому числі його електронної адреси або вебсайту, що дозволить швидко зв'язатися з ним у прямий та ефективний спосіб;
- (d) держави-члена, що має над ним юрисдикцію, та компетентних регуляторних органів будь-якого рівня або наглядових органів.

2. Держави-члени можуть ухвалити законодавчі інструменти згідно з якими на додаток до інформації, переліченої у параграфі 1, провайдери медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, надають також доступ до інформації стосовно структури власності провайдерів медіапослуг, включно з даними про бенефіціарних власників. Такі інструменти повинні поважати відповідні фундаментальні права, як-от право на повагу до приватного і сімейного життя бенефіціарних власників. Такі інструменти повинні бути необхідними та пропорційними для досягнення цілей суспільного інтересу.

Стаття 6

1. Без обмеження обов'язку держав-членів виявляти повагу та захищати людську гідність, держави-члени повинні забезпечувати із застосуванням належних засобів, щоб аудіовізуальні медіапослуги, які надаються провайдерами медіапослуг, що перебувають під їхньою юрисдикцією, не містили будь-якого:

- (a) підбурювання до насильства або ненависті, спрямованих проти груп осіб або членів груп, які ґрунтуються на будь-яких підставах, зазначених у статті 21 Хартії;
  - (b) публічного підбурювання до вчинення терористичних злочинів, визначених у статті 5 Директиви (ЄС) 2017/541.
2. Інструменти, ухвалені для цілей цієї статті, повинні бути необхідними та пропорційними, та повинні поважати права й ураховувати принципи, визначені в Хартії.

▼ M1

Стаття 6а

1. Держави-члени вживають належних заходів для забезпечення того, щоб аудіовізуальні медіапослуги, що надаються провайдерами медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, які можуть завдати шкоди фізичному, психічному або моральному розвитку неповнолітніх, були доступні лише у такий спосіб, що забезпечує, щоб неповнолітні, зазвичай, не могли почути або побачити такі аудіовізуальні медіапослуги. Такі заходи можуть включати обрання певного часу для трансляції, інструменти перевірки віку або інші технічні засоби. Вони повинні бути пропорційними потенційній шкоді від програми.

До найбільш шкідливого контенту, як-от безпідставне насильство та порнографія, повинні застосовуватися найсуворіші заходи.

2. Персональні дані неповнолітніх, які зібрано або в інший спосіб згенеровано провайдерами медіапослуг відповідно до параграфу 1, не повинні опрацьовуватися для комерційних цілей, таких як прямий маркетинг, профайлінг та рекламування з поведінковим таргетингом.

3. Держави-члени повинні забезпечити, щоб провайдери медіапослуг надавати достатню інформацію глядачам про контент, який може завдати шкоди фізичному, психічному або моральному розвитку неповнолітніх. З цією метою провайдери медіапослуг повинні використовувати систему опису потенційно шкідливого характеру контенту аудіовізуальної медіапослуги.

Для забезпечення виконання цього параграфу держави-члени повинні заохочувати використання співрегулювання, як передбачено у статті 4а(1).

4. Комісія заохочує провайдерів медіапослуг обмінюватися найкращими практиками щодо кодексів поведінки зі співрегулювання. Держави-члени та Комісія можуть сприяти впровадженню саморегулювання для цілей цієї статті через кодекси поведінки Союзу, як зазначено у статті 4а(2).

▼ M1

Стаття 7

1. Держави-члени через пропорційні інструменти без невинуватої затримки забезпечують, щоб провайдери медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, безперервно та поступово збільшували доступність послуг для людей з інвалідністю.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб провайдери медіапослуг на регулярній основі звітували перед національними регуляторними органами будь-яких рівнів про запровадження інструментів, зазначених у параграфі 1. До 19 грудня 2022 року та кожні три роки після того держави-члени повинні звітувати перед Комісією про імплементацію параграфу 1.

3. Держави-члени повинні заохочувати провайдерів медіапослуг розробляти плани дій з підвищення доступності для безперервного та поступового збільшення доступності своїх послуг для людей з інвалідністю. Будь-який такий план дій повинен бути доведений до відома національних регуляторних органів будь-якого рівня.

4. Кожна держава-член повинна визначити єдиний, легкодоступний, в тому числі для осіб з інвалідністю, та публічно доступний онлайн контактний пункт для надання інформації та отримання скарг стосовно будь-яких питань доступності, зазначених у цій статті.

5. Держави-члени повинні забезпечити, щоб інформація стосовно надзвичайних ситуацій, в тому числі публічні повідомлення та оголошення стосовно стихійних лих, яка доноситься до громадськості через аудіовізуальні медіапослуги, надавалася у такий спосіб, щоб особи з інвалідністю мали до неї доступ.

▼M1

Стаття 7a

Держави-члени можуть ухвалювати інструменти для забезпечення належної видимості аудіовізуальних медіапослуг загального інтересу.

Стаття 7b

Держави-члени повинні ухвалити належні та пропорційні інструменти для забезпечення того, щоб аудіовізуальні медіапослуги, які надають провайдери медіапослуг, не використовували для комерційних цілей або не змінювали без чіткої згоди таких провайдерів медіапослуг.

Для цілей цієї статті, держави-члени повинні визначати регуляторні детальні дані, включно з винятками, особливо стосовно забезпечення збереження законних інтересів користувачів, враховуючи при цьому законні інтереси провайдерів медіапослуг, які спочатку надавали аудіовізуальні медіапослуги.

▼B

Стаття 8

Держави-члени забезпечують, щоб провайдери медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, не здійснювали трансляцію кінематографічних творів після завершення строків, які було погоджено з правоволодільцями.

▼M1

Стаття 9

1. Держави-члени забезпечують, щоб аудіовізуальні комерційні повідомлення, які надають провайдери медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, відповідали таким вимогам:

- (a) аудіовізуальні комерційні повідомлення повинні бути легко упізнаваними як такі; приховані аудіовізуальні комерційні повідомлення повинні бути заборонені;
- (b) аудіовізуальні комерційні повідомлення не повинні використовувати технології, що впливають на підсвідомість;
- (c) аудіовізуальні комерційні повідомлення не повинні:
  - (i) принижувати людську гідність;
  - (ii) включати чи пропагувати будь-яку дискримінацію на основі статі, раси або етнічного походження, громадянства, релігії або віросповідання, інвалідності, віку або сексуальної орієнтації;
  - (iii) заохочувати поведінку, яка завдає шкоди здоров'ю та безпеці;
  - (iv) заохочувати поведінку, яка завдає значної шкоди охороні довкілля;
- (d) всі види аудіовізуальних комерційних повідомлень про сигарети та інші тютюнові вироби, а також про електронні сигарети та заправні контейнери повинні бути заборонені;
- (e) аудіовізуальні комерційні повідомлення про алкогольні напої не повинні бути спеціально призначені для неповнолітніх та не повинні сприяти непомірному вживанню таких напоїв;
- (f) аудіовізуальні комерційні повідомлення про лікарські засоби та медичне лікування, які доступні тільки за призначенням лікаря в державах-членах, під юрисдикцією яких перебуває провайдер медіапослуг, повинні бути заборонені;

(g) аудіовізуальні комерційні повідомлення не повинні завдавати фізичної, психічної або моральної шкоди неповнолітнім; також, вони не повинні прямо спонукати неповнолітніх купувати або брати напрокат продукт або послугу, користуючись їх недосвідченістю та довірливістю, прямо заохочувати їх до того, щоб переконати батьків або інших придбати рекламовані товари або послуги, використовувати довіру неповнолітніх до батьків, вчителів або інших осіб, або безпідставно показувати неповнолітніх у небезпечних ситуаціях.

2. Аудіовізуальні комерційні повідомлення про алкогольні напої в аудіовізуальних медіапослугах на замовлення, за винятком спонсорства та продакт-плейсменту, повинні відповідати критерію, визначеному в статті 22.

3. Держави-члени повинні заохочувати використання співрегулювання та сприяти впровадженню саморегулювання через кодекси поведінки, як передбачено у статті 4a(1), стосовно неналежних аудіовізуальних комерційних повідомлень про алкогольні напої. Такі кодекси повинні бути спрямовані на ефективне зниження впливу на неповнолітніх аудіовізуальних комерційних повідомлень про алкогольні напої.

4. Держави-члени повинні заохочувати використання співрегулювання та сприяти впровадженню саморегулювання через кодекси поведінки, як передбачено у статті 4a(1), стосовно неналежних аудіовізуальних комерційних повідомлень, що супроводжують дитячі програми або включені до них, стосовно харчових продуктів та напоїв, що містять поживні речовини та речовини з поживним або фізіологічним ефектом, зокрема жири, трансжирні кислоти, сіль або соду та цукор, надмірне вживання яких у загальному раціоні не рекомендується.

Такі кодекси повинні бути спрямовані на ефективне зниження впливу на дітей аудіовізуальних комерційних повідомлень про такі харчові продукти та напої. Вони повинні бути спрямовані на те, щоб аудіовізуальні комерційні повідомлення не наголошували на позитивних якостях поживних аспектів таких харчових продуктів та напоїв.

5. Держави-члени та Комісія можуть сприяти впровадженню саморегулювання для цілей цієї статті через кодекси поведінки Союзу, як зазначено у статті 4a(2).

▼В

Стаття 10

1. Аудіовізуальні медіапослуги або програми, які спонсуються, повинні відповідати таким вимогам:

(a) їх контент та, у випадку телевізійного мовлення, їх розклад за жодних умов не повинен піддаватися впливу так, щоб це впливало на відповідальність та редакційну незалежність провайдера медіапослуг;

(b) вони не повинні прямо заохочувати до купівлі або оренди товарів та послуг, зокрема через здійснення спеціальних рекламних згадувань про такі товари або послуги;

(c) глядачі повинні бути чітко поінформовані про існування угоди про спонсорство. Спонсорські програми повинні бути чітко визначеними як такі через назву, логотип та/або іншу символіку спонсора, таку як згадування його продуктів або послуг або його розпізнавального знаку, у відповідному для програм вигляді на початку, під час та/або наприкінці програм.

▼М1

2. Аудіовізуальні медіапослуги або програми не можуть спонсорувати підприємства, чиєю основною діяльністю є виробництво або продаж сигарет або тютюнових виробів, а також електронних сигарет та заправних контейнерів.

▼В

3. Спонсорство аудіовізуальних медіапослуг або програм підприємствами, чия діяльність включає виробництво та продаж лікарських засобів або медичне лікування, може передбачати просування назви або іміджу підприємства, але не повинне передбачати просування окремих лікарських засобів або

медичного лікування, які доступні лише за призначенням лікаря в державі-члені, під юрисдикцією якої перебуває провайдер медіапослуг.

▼ M1

4. Новини та програми про поточні події не можуть бути предметом спонсорства. Держави-члени можуть заборонити спонсорство дитячих програм. Держави-члени можуть встановити заборону на демонстрацію логотипу спонсора під час дитячих програм, документальних фільмів та релігійних програм.

Стаття 11

1. Ця стаття застосовується лише до програм, створених після 19 грудня 2009 року.
2. Продакт-плейсмент дозволений для всіх аудіовізуальних медіапослуг, крім новин та програм про поточні події, програм стосовно питань споживачів, релігійних програм та програм для дітей.
3. Програми, що включають продакт-плейсмент, повинні відповідати таким вимогам:
  - (a) їх контент та розташування у розкладі, у випадку телевізійного мовлення, або у каталозі, у випадку аудіовізуальних медіапослуг на замовлення, за жодних обставин не повинен піддаватися впливу так, щоб позначитись на відповідальності та редакційній незалежності провайдера медіапослуг;
  - (b) вони не повинні прямо заохочувати до купівлі або оренди товарів та послуг, зокрема через здійснення спеціальних рекламних згадувань про такі товари або послуги;
  - (c) вони не повинні приділяти надмірну увагу певному продукту;
  - (d) глядачів повинно бути чітко поінформовано про наявність продакт-плейсменту з належним позначенням на початку та наприкінці програми, та коли програма відновлюється після перерви на рекламу, з метою уникнення будь-якого непорозуміння з боку глядача.

Держави-члени можуть відмовитися від вимог, встановлених у пункті (d), крім як для програм, які було вироблено або замовлено провайдером медіапослуги або афілійованою компанією провайдера медіапослуги.

4. У будь-якому разі, програми не повинні містити продакт-плейсменту щодо:
  - (a) сигарет та інших тютюнових виробів, а також електронних сигарет та заправних контейнерів, або продакт-плейсменту від підприємств, чиєю основною діяльністю є виробництво або продаж таких продуктів;
  - (b) конкретних лікарських засобів або лікування, які доступні лише за призначенням лікаря в державі-члені, до юрисдикції якої входить провайдер медіапослуг.

▼ B

ГЛАВА IV

▼ M1 _____

▼ M1

Стаття 13

1. Держави-члени забезпечують, щоб провайдери медіапослуг аудіовізуальних медіапослуг на замовлення, які перебувають під їхньою юрисдикцією, гарантували принаймні частку в 30 % європейських творів у своїх каталогах та забезпечували видимість таких творів.
2. У тих випадках, коли держави-члени вимагають від провайдерів медіапослуг, які перебувають під їхньою юрисдикцією, фінансової співучасті у виробництві європейських творів, в тому числі через

прямі інвестиції у контент та внески у національні фонди, вони можуть також вимагати від провайдерів медіапослуг, які здійснюють таргетування аудиторій на їхніх територіях, але які мають осідок в інших державах-членах, щоб вони робили пропорційні та недискримінаційні фінансові внески.

3. У випадку, зазначеному в параграфі 2, фінансові внески повинні визначатися лише на основі доходів, отриманих у таргетованих державах-членах. Якщо держава-член, у якій провайдер має осідок, встановлює обов'язок щодо фінансового внеску, вона повинна враховувати будь-які фінансові внески, встановлені таргетованими державами-членами. Будь-який фінансовий внесок повинен відповідати праву Союзу, зокрема правилам щодо державної допомоги.

4. До 19 грудня 2021 року та кожні два роки після того держави-члени повинні звітувати перед Комісією про імплементацію параграфів 1 та 2.

5. Комісія звітує перед Європейським Парламентом і Радою, на основі інформації, наданої державами-членами, та на основі незалежного дослідження, про застосування параграфів 1 та 2, враховуючи при цьому розвиток ринку і технологій та ціль культурного розмаїття.

6. Обов'язок, покладений відповідно до параграфа 1, та вимога до провайдерів медіапослуг, що здійснюють таргетування аудиторій в іншій державі-члені, визначена у параграфі 2, не застосовуються до провайдерів медіапослуг із низьким оборотом та невеликою аудиторією. Держави-члени можуть також відмовитися від застосування такого обов'язку або вимоги, якщо їх застосування буде непрактичним або необґрунтованим з причини характеру або тематики аудіовізуальних медіапослуг.

7. Комісія видає настанови щодо розрахунку частки європейських творів, зазначених у параграфі 1, та стосовно визначення понять «мала аудиторія» та «низький оборот», зазначених у параграфі 6, після консультацій з Контактним комітетом.

ГЛАВА V

ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ВИКЛЮЧНИХ ПРАВ ТА КОРОТКИХ НОВИН У ТЕЛЕВІЗІЙНОМУ МОВЛЕННІ

Стаття 14

1. Кожна держава-член може вживати заходів відповідно до права Союзу для забезпечення того, щоб мовник під її юрисдикцією не транслював на ексклюзивній основі події, які держави-члени вважають такими, що мають значне значення для суспільства, у спосіб, який позбавляє значну частину населення в такій державі-члені можливості дивитися такі події в прямій трансляції або у непрямому ефірі по безкоштовному телебаченню. Якщо відповідна держава-член вдається до таких дій, вона повинна скласти список визначених національних або ненаціональних подій, які вона вважає такими, що мають значне значення для суспільства. Вона робить це своєчасно у чіткій та прозорий спосіб. При цьому, відповідна держава-член також визначає, чи повинні такі події бути доступними цілком, чи будуть частково висвітлені у прямому ефірі або, у разі необхідності та якщо це доцільно, з об'єктивних причин суспільного інтересу, повністю або частково у непрямому ефірі.

2. Держави-члени негайно повідомляють Комісію про будь-які заходи, які були або будуть вжиті, відповідно до параграфа 1. Протягом 3 місяців після повідомлення Комісія перевіряє такі заходи на відповідність праву Союзу та повідомляє про них інші держави-члени. Вона звертається за висновком до Контактного комітету, заснованого відповідно до статті 29. Комісія одразу опубліковує вжиті заходи в *Офіційному віснику Європейського Союзу* та принаймні один раз на рік — консолідований список заходів, вжитих державами-членами.

3. Держави-члени повинні забезпечити шляхом вжиття належних заходів у рамках їхнього законодавства, ►C1 щоб мовники, які перебувають під їхньою юрисдикцією, не використовували виключних прав, що були придбані такими мовниками після 30 липня 1997 року, у такий спосіб ◄ , щоб

повністю або частково позбавити значну частину населення в іншій державі-члені, відповідно до параграфів 1 та 2, можливості дивитися у прямому ефірі, або у разі необхідності та якщо доцільно, через причини суспільного інтересу, частково або повністю у непрямому ефірі на безкоштовному телебаченні, як визначено тією іншою державою-членом, згідно з параграфом 1.

Стаття 15

1. Держави-члени забезпечують, щоб для цілей коротких новин будь-який мовник, що має осідок у Союзі, мав на добросовісній, об'єктивній та недискримінаційній основі доступ до подій великого інтересу для суспільства, які транслюються на виключній основі мовником, який перебуває під їхньою юрисдикцією.
2. Якщо інший мовник, що має осідок у тій самій державі-члені, що й мовник, який бажає отримати доступ, набув виключних прав на події великого інтересу для суспільства, доступ необхідно отримувати від такого мовника.
3. Держави-члени забезпечують, щоб такий доступ було гарантовано шляхом надання дозволу мовникам вільно обирати короткі уривки з сигналу мовника, який здійснює трансляцію, принаймні із зазначенням їх джерела, крім випадків, якщо це неможливо з практичних причин.
4. Як альтернатива параграфу 3, держави-члени можуть встановити еквівалентну систему, яка надаватиме доступ на справедливій, об'єктивній та недискримінаційній основі з використанням інших способів.
5. Короткі уривки можуть використовуватися лише для програм загальних новин та можуть використовуватися в аудіовізуальних медіапослугах на замовлення тільки у разі, якщо одна й та сама програма пропонується у непрямому ефірі тим самим провайдером медіапослуг.
6. Без обмеження параграфів 1–5, держави-члени забезпечують, в рамках їхніх правових систем та практик, щоб були визначені методи та умови стосовно трансляції таких коротких уривків, зокрема, умови щодо будь-якої компенсації, максимальної довжини коротких уривків та часові рамки щодо їх трансляції. Якщо передбачено компенсацію, вона не повинна перевищувати додаткових витрат, що виникли безпосередньо в зв'язку з наданням доступу.

ГЛАВА VI

СПРИЯННЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЮ ТА ВИРОБНИЦТВУ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ПРОГРАМ

Стаття 16

1. Держави-члени повинні забезпечити, якщо це застосовно та за допомогою належних засобів, щоб мовники залишали за європейськими творами більшу частину свого ефірного часу, за винятком часу, відведеного для новин, спортивних змагань, ігор, реклами, послуг телетексту або телепродажу. Це співвідношення, беручи до уваги інформаційні, освітні, культурні та розважальні зобов'язання мовників перед телеглядачами, повинне досягатися поступово на базі належних критеріїв.
2. Якщо співвідношення, встановлене у параграфі 1, не може бути досягнуте, воно не повинне бути нижчим за середнє значення, зафіксоване у 1988 році у відповідних державах-членах.
Проте, для Греції та Португалії замість 1988 року до уваги береться 1990 рік.
3. Держави-члени, починаючи з 03 жовтня 1991 року, кожні 2 роки подають звіт до Комісії про застосування цієї статті та статті 17.

Такий звіт повинен містити, зокрема, статистичний огляд про досягнення співвідношення, зазначеного в цій статті та у статті 17, для кожної з телевізійних програм, що підпадають під юрисдикцію відповідної держави-члена, та причини, у кожному конкретному випадку, через які не було досягнуто цього співвідношення, а також заходи, ухвалені або передбачені для його досягнення.

Комісія надсилає іншим державам-членам та Європейському Парламенту такі звіти, які, якщо доцільно, супроводжуються висновком. Комісія забезпечує застосування цієї статті та статті 17 відповідно до положень Договору про функціонування Європейського Союзу. Комісія у своєму висновку може розглянути, зокрема, досягнутий прогрес у порівнянні з попередніми роками, частку прем'єрних показів програм телепередач, особливі обставини нових мовників та особливої ситуації в країнах з низькими можливостями аудіовізуального виробництва та території, де використовується малопоширена мова.

Стаття 17

Держави-члени забезпечують, якщо доцільно та за допомогою належних засобів, щоб мовники залишали принаймні 10 % їхнього ефірного часу, за винятком часу, відведеного для новин, спортивних змагань, ігор, рекламу, послуг телетексту або телепродажу, або як альтернативу, за вибором держави-члена, принаймні 10 % їхнього програмного бюджету для європейських творів, створених незалежними від мовників виробниками. Це співвідношення, беручи до уваги інформаційні, освітні, культурні та розважальні зобов'язання мовників перед телеглядачами, повинне досягатися поступово на базі належних критеріїв. Його повинно бути досягнуто шляхом виділення адекватної частки новостворених творів, а саме тих, які транслювалися протягом 5 років із дати їх виробництва.

Стаття 18

Ця глава не застосовується до телевізійного мовлення, яке призначається для місцевих аудиторій та не є частиною національної мережі.

ГЛАВА VII

ТЕЛЕВІЗІЙНА РЕКЛАМА ТА ТЕЛЕПРОДАЖ

Стаття 19

1. Телевізійна реклама та телепродаж повинні легко розпізнаватися та вирізнятися від редакційного контенту. Без обмеження використання нових рекламних технік, телевізійна реклама та телепродаж повинні повністю відрізнятися від інших складових програми за допомогою оптичних та/або акустичних та/або просторових засобів.

▼МІ

2. Самостійні блоки телевізійної реклами та телепродаж допускаються під час спортивних подій. Самостійні блоки телевізійної реклами та телепродаж, крім як під час трансляції спортивних подій, залишаються винятком.

▼В

Стаття 20

1. У випадках, коли телевізійна реклама або телепродаж включені під час програм, держави-члени забезпечують, щоб цілісність програм, беручи до уваги звичайні перерви, тривалість та характер відповідних програм, а також права праволодільців не були порушені.

▼МІ

2. Трансляція фільмів, створених для телебачення (за винятком багатосерійних фільмів, серіалів та документальних фільмів), кінематографічних творів та програм новин може перериватися на телевізійну рекламу та/або телепродаж відповідно до розкладу один раз на 30 хвилин. Трансляція програм для дітей може перериватися на телевізійну рекламу відповідно до розкладу один раз на 30 хвилин, за умови, що при цьому тривалість програми відповідно до розкладу становить більше 30 хвилин. Трансляція телепродажу під час програм для дітей заборонена. Під час трансляції релігійних служб телевізійна реклама або телепродаж заборонені.

▼В

Стаття 21

Телепродаж лікарських засобів, які повинні отримувати дозвіл на реалізацію в розумінні Директиви 2001/83/ЄС, та телепродаж медичного лікування повинні бути заборонені.

Стаття 22

Телевізійна реклама та телепродаж алкогольних напоїв повинні відповідати таким критеріям:

- (a) вони не можуть бути спеціально спрямовані на неповнолітніх або, зокрема, зображувати неповнолітніх, які вживають такі напої;
- (b) вони не повинні мати зв'язку між вживанням алкоголю та покращенням фізичних можливостей або керуванням автотранспортом;
- (c) вони не повинні створювати враження, що вживання алкоголю сприяє соціальній або сексуальній успішності;
- (d) вони не повинні стверджувати, що алкоголь має терапевтичні властивості або діє як стимулятор, заспокійливий засіб або може використовуватися як засіб для розв'язання особистих конфліктів;
- (e) вони не повинні сприяти надмірному споживанню алкоголю або створювати негативний образ тверезості чи відмови від вживання алкоголю;
- (f) вони не повинні підкреслювати високий вміст алкоголю як позитивну якість напоїв.

▼М1

Стаття 23

1. Співвідношення блоків телевізійної реклами та телепродажу в період між 6:00 до 18:00 не повинне перевищувати 20% такого періоду. Співвідношення блоків телевізійної реклами та телепродажу в період між 18:00 до 24:00 не повинне перевищувати 20% такого періоду.

2. Параграф 1 не застосовують до:

- (a) повідомлень мовника у зв'язку з його власними програмами та супутніми продуктами, які прямо отримані з таких програм, або з програмами та аудіовізуальними медіапослугами від інших суб'єктів, які належать до тієї самої групи мовників;
- (b) спонсорських оголошень;
- (c) продакт-плейсменту;
- (d) нейтральних рамок між редакційним контентом та блоками телевізійної реклами або телепродажу, а також між окремими блоками.

▼В

Стаття 24

Вікна телепродажу повинні бути чітко визначені як такі за допомогою оптичних та акустичних засобів, та повинні тривати щонайменше протягом 15 хвилин без перерви.

Стаття 25

Ця Директива застосовується *mutatis mutandis* до телевізійних каналів, присвячених виключно рекламі та телепродажам, а також до телевізійних каналів, присвячених виключно саморекламі.

Проте, глава VI та статті 20 та 23 не застосовуються до таких каналів.

Стаття 26

Без обмеження статті 4, держави-члени можуть, із належним дотриманням права Союзу, встановлювати вимоги, які відрізняються від зазначених у статті 20(2) та статті 23 щодо телевізійного мовлення, призначеного тільки для національної території, яке не може безпосередньо або опосередковано отримуватися громадськістю в одній або більше інших державах-членах.

▼ M1 _____

▼ B

ГЛАВА ІХ

ПРАВО НА ВІДПОВІДЬ У ТЕЛЕВІЗІЙНОМУ МОВЛЕННІ

Стаття 28

1. Без обмеження інших положень, ухвалених державами-членами згідно з цивільним, адміністративним або кримінальним правом, будь-яка фізична або юридична особа незалежно від громадянства, чийм законним інтересам, зокрема, честі і репутації було завдано шкоди внаслідок подання неправдивих фактів у телевізійній програмі, повинна мати право на відповідь або рівноцінні засоби захисту своїх прав. Держави-члени повинні забезпечити, щоб фактичному застосуванню права на відповідь або рівноцінних засобів захисту прав не перешкоджало встановлення необґрунтованих строків або умов. Відповідь повинна бути трансльована протягом розумного часу після обґрунтування вимоги на таку відповідь та в строк і спосіб, що відповідає трансляції програми, якої стосується вимога.
2. Право на відповідь або рівноцінні засоби захисту повинно існувати щодо всіх мовників, які перебувають під юрисдикцією держави-члена.
3. Держави-члени ухвалюють необхідні інструменти для запровадження права на відповідь або на вжиття рівноцінних засобів захисту прав, та визначають процедури для їх реалізації. Зокрема, вони повинні забезпечувати наявність достатнього часового діапазону та належність процедур, щоб у фізичних або юридичних осіб, які є резидентами або мають осідок в інших державах-членах, була змога належним чином реалізувати право або скористатися еквівалентними засобами захисту.
4. Заява про здійснення права на відповідь або вжиття еквівалентних засобів захисту може бути відхилена, якщо відповідь є не обґрунтованою відповідно до умов, викладених у параграфі 1, стосується караного діяння, призведе до відповідальності мовника згідно з цивільним процесуальним законодавством або порушить стандарти громадської порядності.
5. Необхідно передбачити положення щодо процедур, згідно з якими спори щодо реалізації права на відповідь або вжиття еквівалентних засобів захисту прав можуть бути предметом розгляду в судовому порядку.

▼ M1

ГЛАВА ІХА

ПОЛОЖЕННЯ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ ДО ПОСЛУГ ПЛАТФОРМИ СПІЛЬНОГО ДОСТУПУ ДО ВІДЕО

Стаття 28а

1. Для цілей цієї Директиви, провайдер платформи спільного доступу до відео, що має осідок на території держави-члена у розумінні статті 3(1) Директиви 2000/31/ЄС, повинен вважатися таким, що підпадає під юрисдикцію такої держави-члена.
2. Провайдер платформи спільного доступу до відео, який не має осідку на території держави-члена відповідно до параграфа 1, повинен вважатися таким, що має осідок на території держави-члена для

цілей цієї Директиви, якщо такий провайдер платформи спільного доступу до відео:

- (a) має материнську компанію або дочірню компанію, що має осідок на території такої держави-члена; або
- (b) є частиною групи та іншої компанії такої групи, що має осідок на території такої держави-члена.

Для цілей цієї статті:

- (a) «материнська компанія» означає компанію, яка здійснює контроль над однією чи більше дочірніх компаній;
- (b) «дочірня компанія» означає компанію, яка перебуває під контролем материнської компанії, включно з будь-якими дочірніми компаніями кінцевої материнської компанії;
- (c) «група» означає материнську компанію, усі її дочірні компанії та усі інші компанії, що мають економічні та юридично-організаційні зв'язки з ними.

3. Для цілей застосування параграфу 2, якщо материнська компанія, дочірня компанія або інша компанія групи мають осідки в різних державах-членах, провайдер платформи спільного доступу до відео вважається таким, що має осідок у державі-члені, у якій її материнська компанія має осідок або, за відсутності такого осідку, у державі-члені, у якій її дочірня компанія має осідок або, за відсутності такого осідку, у державі-члені, у якій інша компанія групи має осідок.

4. Для цілей застосування параграфу 3, якщо існує кілька дочірніх компаній та усі вони мають осідки у різних державах-членах, провайдер платформи спільного доступу до відео вважається таким, що має осідок у державі-члені, у якій одна з дочірніх компаній вперше розпочала свою діяльність, за умови що вона підтримує стабільний та ефективний зв'язок з економікою такої держави-члена.

Якщо існує кілька інших компаній, які входять до складу групи, та усі вони мають осідки у різних державах-членах, провайдер платформи спільного доступу до відео вважається таким, що має осідок у державі-члені, у якій одна з таких компаній вперше розпочала свою діяльність, за умови що вона підтримує стабільний та ефективний зв'язок з економікою такої держави-члена.

5. Для цілей цієї Директиви, стаття 3 та статті 12–15 Директиви 2000/31/ЄС повинні застосовуватися до провайдерів платформ спільного доступу до відео, які вважаються такими, що мають осідок у державі-члені відповідно до параграфу 2 цієї статті.

6. Держави-члени повинні скласти список провайдерів платформ спільного доступу до відео, що мають осідок або вважаються такими, що мають осідок на їх території, із зазначенням критеріїв, визначених у параграфах 1–4, які лягли в основу визначення юрисдикції, а також повинні підтримувати актуальність такого списку. Держави-члени передають Комісії такий список та повідомляють про будь-які оновлення до нього.

Комісія повинна забезпечити, щоб такі списки були доступними у централізованій базі даних. У разі невідповідностей між списками, Комісія звертається до відповідної держави-члена для пошуку рішення. Комісія повинна забезпечити, щоб у національних регуляторних органів будь-якого рівня був доступ до такої бази даних. Комісія забезпечує публічний доступ до інформації у такій базі даних.

7. Якщо при застосуванні цієї статті відповідні держави-члени не дійдуть згоди щодо юрисдикції певної держави-члена, вони повинні донести це питання до уваги Комісії без невинуватої затримки. Комісія може звернутися із запитом до ERGA стосовно надання висновку з поставленого питання відповідно до пункту (d) статті 30b(3). ERGA надає такий висновок протягом 15 робочих днів з моменту подання Комісією запиту. Комісія інформує про це Контактний комітет.

Стаття 28b

1. Без обмеження статей 12–15 Директиви 2000/31/ЄС, держави-члени повинні забезпечити, щоб провайдери платформ спільного доступу до відео які перебувають під їхньою юрисдикцією, вживали належних заходів для захисту:

- (a) неповнолітніх від програм, відео, створених користувачами, та аудіовізуальних комерційних повідомлень, які можуть завдати шкоди їх фізичному, психічному або моральному розвитку відповідно до статті 6a(1);
- (b) загальної громадськості від програм, відео, створених користувачами, та аудіовізуальних комерційних повідомлень, що підбурюють до насильства або ненависті, спрямовані проти груп осіб або членів груп із будь-яких причин, зазначених у статті 21 Хартії;
- (c) загальної громадськості від програм, відео, створених користувачами, та аудіовізуальних комерційних повідомлень, що містять контент, розповсюдження якого вважається діяльністю, що підпадає під визначення кримінального злочину згідно з правом Союзу, а саме: публічне провокування до вчинення терористичних злочинів як визначено у статті 5 Директиви (ЄС) 2017/541, злочини щодо дитячої порнографії як визначено у статті 5(4) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2011/93/ЄС (¹), та злочини щодо расизму та ксенофобії як визначено у статті 1 Рамкового Рішення 2008/913/ЮВС.

2. Держави-члени забезпечують відповідність провайдерів платформ спільного доступу до відео, які перебувають під їхньою юрисдикцією, вимогам статті 9(1) стосовно аудіовізуальних комерційних повідомлень, щодо яких такі провайдери платформ спільного доступу до відео здійснюють маркетинг, продаж або упорядкування.

Держави-члени забезпечують вжиття провайдерів платформ спільного доступу до відео, які перебувають під їхньою юрисдикцією, належних заходів для забезпечення дотримання вимог статті 9(1) стосовно аудіовізуальних комерційних повідомлень, щодо яких такі провайдери платформ спільного доступу до відео не здійснюють маркетинг, продаж або упорядкування, беручи до уваги обмежений контроль, який такі провайдери платформ спільного доступу до відео здійснюють щодо таких аудіовізуальних комерційних повідомлень.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб провайдери платформ спільного доступу до відео чітко інформували користувачів, коли програми та відео, створені користувачами, містять аудіовізуальні комерційні повідомлення, за умови що такі повідомлення були заявлені згідно з пунктом (c) третього підпараграфу параграфу 3 або що провайдеру відомо про цей факт.

Держави-члени повинні заохочувати використання співрегулювання та сприяти впровадженню саморегулювання через кодекси поведінки, як передбачено у статті 4a(1), що має на меті ефективне зниження впливу на дітей аудіовізуальних комерційних повідомлень стосовно харчових продуктів та напоїв, що містять поживні речовини та речовини з поживним або фізіологічним ефектом, зокрема жири, трансжирні кислоти, сіль або соду та цукор, надмірне вживання яких у загальному раціоні не рекомендується. Такі кодекси повинні бути спрямовані на те, щоб аудіовізуальні комерційні повідомлення не наголошували на позитивних якостях поживних аспектів таких харчових продуктів та напоїв.

3. Для цілей параграфів 1 та 2, повинні бути визначені належні заходи у світлі характеру відповідного контенту, його потенційної шкоди, характеристик категорій осіб, які підлягають захисту, та прав і законних інтересів про які йде мова, у тому числі тих, що стосуються провайдерів платформ спільного доступу до відео та користувачів, які створили або вивантажили контент, а також із урахуванням загальних суспільних інтересів.

Держави-члени повинні забезпечити, щоб усі провайдери платформ спільного доступу до відео, які перебувають під їхньою юрисдикцією, застосовували такі заходи. Такі заходи повинні бути практично здійсненними та пропорційними, при цьому вони повинні враховувати розмір платформи спільного доступу до відео та характер послуг, які вони надають. Такі заходи не повинні призводити до будь-яких заходів контролю ex-ante або фільтрування вивантаженого контенту, які не відповідають статті 15 Директиви 2000/31/ЄС. Для цілей захисту неповнолітніх, як передбачено у пункті (a) параграфу 1 цієї статті, найбільш шкідливий контент повинен бути предметом найсуворіших заходів контролю доступу.

Такі заходи повинні складатися із, залежно від випадку:

- (a) включення та застосування вимог, зазначених у параграфі 1, до умов та положень надання послуг платформ спільного доступу до відео;
- (b) включення та застосування вимог, визначених у статті 9(1), до умов та положень надання послуг платформ спільного доступу до відео стосовно аудіовізуальних комерційних повідомлень, щодо яких провайдери платформ спільного доступу до відео не здійснюють маркетинг, продаж або упорядкування;
- (c) впровадження функціональності для користувачів, які вивантажують відео, створені користувачами, яка дає їм змогу заявляти про те, що такі відео містять аудіовізуальні комерційні повідомлення, якщо це їм відомо або якщо можливо обґрунтовано очікувати, що їм це відомо;
- (d) створення та забезпечення функціонування прозорих та дружніх до користувачів механізмів, які дають користувачам платформ спільного доступу повідомляти або позначати до відома провайдера платформи спільного доступу до відео відповідний контент, зазначений у параграфі 1, розміщений на його платформі;
- (e) створення та забезпечення функціонування систем, через які провайдери платформ спільного доступу до відео пояснюють користувачам платформ спільного доступу, яке значення надається повідомленням та позначенням, згаданим у пункті (d);
- (f) створення та забезпечення функціонування системи перевірки віку для користувачів платформ спільного доступу щодо контенту, який може завдати шкоди фізичному, психічному або моральному розвитку неповнолітніх;
- (g) створення та забезпечення функціонування легких у користуванні систем, які дозволяють користувачам платформ спільного доступу виставляти рейтинг контенту, зазначеного у параграфі 1;
- (h) створення систем батьківського контролю, які є підконтрольними кінцевим користувачам стосовно контенту, який може завдати шкоди фізичному, психічному або моральному розвитку неповнолітніх;
- (i) створення та забезпечення функціонування прозорих, легких у користуванні та ефективних процедур для опрацювання та врегулювання скарг користувачів, поданих провайдеру платформи спільного доступу до відео, запроваджених на виконання заходів, зазначених у пунктах (d)–(h);
- (j) запровадження ефективних заходів та інструментів з підвищення медіаграмотності та підвищення обізнаності користувачів про такі заходи та інструменти.

Персональні дані неповнолітніх, які зібрано або в інший спосіб згенеровано провайдерами платформ спільного доступу до відео відповідно до пунктів (f) та (h) третього підпараграфу, не повинні опрацьовуватися для комерційних цілей, таких як прямий маркетинг, профайлінг та рекламування з поведінковим таргетингом.

4. Для цілей впровадження заходів, зазначених у параграфах 1 та 3 цієї статті, держави-члени повинні заохочувати використання співрегулювання, як передбачено у статті 4а(1).

5. Держави-члени повинні запровадити необхідні механізми для оцінки доцільності заходів, зазначених у параграфі 3, яких вживають провайдери платформ спільного доступу до відео. Держави-члени повинні доручити проведення оцінювання таких заходів національним регуляторним органам.

6. Держави-члени можуть встановлювати обов'язок використання провайдерами платформ спільного доступу до відео заходів, які є більш детальними або суворішими, ніж заходи, визначені у параграфі 3 цієї статті. При ухваленні інструментів, що впроваджують такі заходи, держави-члени повинні дотримуватися вимог, встановлених застосовним правом Союзу, зокрема, передбачених статтями 12–15 Директиви 2000/31/ЄС або статтею 25 Директиви 2011/93/ЄС.

7. Держави-члени повинні забезпечити доступність засобів позасудового захисту для врегулювання спорів, що можуть виникати між користувачами та провайдерами платформ спільного доступу до відео стосовно застосування параграфів 1 та 3. Такі механізми повинні сприяти неупередженому

врегулюванню спорів і не повинні позбавляти користувача правового захисту, передбаченого національним правом.

8. Держави-члени повинні гарантувати, що у користувачів збережеться право на судовий захист своїх прав, пов'язаних із провайдерами платформ спільного доступу до відео згідно з параграфами 1 та 3.

9. Комісія заохочує провайдерів платформ спільного доступу до відео обмінюватися найкращими практиками щодо кодексів поведінки зі співрегулювання, зазначених у параграфі 4.

10. Держави-члени та Комісія можуть сприяти впровадженню саморегулювання через кодекси поведінки Союзу, як зазначено у статті 4а(2).

▼В

ГЛАВА X КОНТАКТНИЙ КОМІТЕТ

Стаття 29

1. Створення Контактного комітету відбувається під егідою Комісії. Він складається з представників компетентних органів держав-членів. Його очолює представник Комісії. Комітет засідає за ініціативою голови або на вимогу делегації держави-члена.

2. Контактний комітет має такі завдання:

- (a) сприяння ефективній імплементації цієї Директиви шляхом регулярних консультацій стосовно будь-яких практичних проблем, що виникають у результаті її застосування та, зокрема, застосування статті 2, а також стосовно будь-яких інших питань, обмін думками щодо яких вважатиметься корисним;
- (b) надання висновків із власної ініціативи або на вимогу Комісії стосовно застосування державами-членами положень цієї Директиви;
- (c) виконувати роль форуму для обміну поглядами стосовно питань, що розглядаються в звітах, які держави-члени повинні подавати відповідно до статті 16(3), та стосовно їх методології;
- (d) обговорення результатів регулярних консультацій, які проводить Комісія із представниками організацій мовників, продюсерами, споживачами, виробниками, провайдерами послуг, профспілками та творчими спільнотами;
- (e) сприяння обміну інформацією між державами-членами і Комісією про ситуацію і розвиток регуляторних заходів щодо аудіовізуальних медіапослуг, беручи до уваги політику Союзу в аудіовізуальному секторі, а також відповідні розробки в технічній сфері;
- (f) вивчати будь-які зміни у секторі, з приводу яких обмін думками вважатиметься корисним.

ГЛАВА XI

▼МІ

РЕГУЛЯТОРНІ ОРГАНИ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ

Стаття 30

1. Кожна держава-член призначає одного або більше національних регуляторних органів будь-якого рівня. Держави-члени забезпечують їх правову відокремленість та функціональну незалежність від своїх урядів та будь-яких інших публічних або приватних органів. Це не повинно обмежувати можливостей держав-членів щодо створення регуляторів для здійснення нагляду за різними секторами.

2. Держави-члени повинні забезпечити, щоб національні регуляторні органи будь-якого рівня здійснювали свої повноваження неупереджено та прозоро відповідно до цілей цієї Директиви, зокрема, в дусі медіаплюралізму, культурного та мовного розмаїття, захисту споживачів, доступності, відсутності дискримінації, належного функціонування внутрішнього ринку та сприяння добросовісній конкуренції.

Національні регуляторні органи будь-якого рівня не повинні запитувати або отримувати від будь-якого іншого органу вказівки щодо виконання завдань, покладених на них згідно з положеннями національного права, що імплементує право Союзу. Такі дії не повинні перешкоджати здійсненню нагляду згідно з національним конституційним правом.

3. Держави-члени повинні чітко визначити у законі компетенції та повноваження національних регуляторних органів будь-якого рівня, а також способи забезпечення їх підзвітності.

4. Держави-члени повинні забезпечити наявність у національних регуляторних органів будь-якого рівня адекватних фінансових та людських ресурсів для ефективного виконання покладених на них функцій та для сприяння роботі ERGA. Держави-члени повинні забезпечити наявність у національних регуляторних органів будь-якого рівня власних річних бюджетів, які повинні бути публічними.

5. Держави-члени повинні визначити у національному праві умови та процедури призначення та звільнення керівників національних регуляторних органів будь-якого рівня або членів колегіального органу, що виконують цю функцію, включно з тривалістю їх мандату. Такі процедури повинні бути прозорими, недискримінаційними та гарантувати необхідний рівень незалежності. Керівник національного регуляторного органу будь-якого рівня, члени колегіального органу, що виконують цю функцію в рамках національного регуляторного органу будь-якого рівня, мають бути звільнені у разі, якщо вони більше не відповідають вимогам, необхідним для виконання їхніх обов'язків, заздалегідь встановлених на національному рівні. Рішення про звільнення повинне бути належним чином обґрунтоване, повідомлене заздалегідь та оприлюднене для громадськості.

6. Держави-члени повинні забезпечити наявність на національному рівні ефективних механізмів оскарження. Орган оскарження, яким може бути суд, повинен бути незалежним від сторін, що беруть участь у процесі оскарження.

Упродовж розгляду скарги рішення національного регуляторного органу будь-якого рівня залишається чинним, якщо не застосовано тимчасових заходів відповідно до національного права.

▼ M1

Стаття 30a

1. Держави-члени забезпечують, щоб національні регуляторні органи будь-якого рівня вживали необхідних заходів для надання інформації, яка є необхідною для застосування положень цієї Директиви, зокрема, статей 2, 3 та 4, одна одній та Комісії.

2. У контексті обміну інформацією, зазначеного у параграфі 1, якщо національні регуляторні органи будь-якого рівня отримують інформацію від провайдера медіапослуги під їхньою юрисдикцією, про те, що він надасть послугу, що повністю або переважним чином спрямована на аудиторію в іншій державі-члені, національний регуляторний орган будь-якого рівня у державі-члені, під чією юрисдикцією він перебуває, повинен поінформувати національний регуляторний орган будь-якого рівня у цільовій державі-члені.

3. Якщо регуляторний орган будь-якого рівня у державі-члені, чия територія є цільовою для провайдера медіапослуги, який перебуває під юрисдикцією іншої держави-члена, надсилає запит стосовно діяльності такого провайдера до регуляторного органу будь-якого рівня у державі-члені, під чією юрисдикцією перебуває такий провайдер медіапослуги, останній регуляторний орган будь-якого рівня повинен зробити все можливе для розгляду запиту протягом двох місяців, проте без обмеження суворіших часових обмежень, що застосовуються відповідно до цієї Директиви. У разі отримання запиту регуляторний орган будь-якого рівня цільової держави-члена повинен надати будь-яку

інформацію регуляторному органу будь-якого рівня держави-члена юрисдикції, яка може допомогти йому у розгляді запиту.

Стаття 30b

1. Цим створено Групу європейських регуляторів аудіовізуальних медіапослуг (ERGA).
2. Вона складається з представників національних регуляторних органів будь-якого рівня у сфері аудіовізуальних медіапослуг, первинною відповідальністю яких є здійснення нагляду за аудіовізуальними медіапослугами, або якщо національний регуляторний орган будь-якого рівня відсутній, з інших представників, обраних згідно зі встановленими процедурами. Представник Комісії бере участь у засіданнях ERGA.
3. ERGA має такі завдання:
  - (a) надання технічних експертних знань Комісії:
    - стосовно її завдань у забезпеченні послідовної імплементації цієї Директиви в усіх державах-членах,
    - з питань, що стосуються аудіовізуальних медіапослуг у рамках її компетенції;
  - (b) обмін досвідом та найкращими практиками щодо застосування регулятивних рамок для аудіовізуальних медіапослуг, зокрема, щодо доступності та медіаграмотності;
  - (c) співпраця та надання її членам інформації, необхідної для застосування цієї директиви, зокрема, стосовно статей 3, 4 та 7;
  - (d) надання висновків на запит Комісії стосовно технічних та фактологічних аспектів різних питань відповідно до статті 2(5c), статті 3(2) та (3), пункту (c) статті 4(4) та статті 28a(7).
4. ERGA ухвалює свій внутрішній регламент.

▼В

ГЛАВА XII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 31

У сферах, які не координуються цією Директивою, вона не впливає на права і обов'язки держав-членів, що виникають з чинних конвенцій стосовно телекомунікацій або трансляцій.

Стаття 32

Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері регулювання цієї Директиви.

▼М1

Стаття 33

Комісія здійснює моніторинг застосування державами-членами цієї Директиви.

Не пізніше 19 грудня 2022 року та кожні три роки після цієї дати Комісія повинна подавати звіт про застосування цієї Директиви Європейському Парламенту, Раді та Європейському економічно-соціальному комітету.

Не пізніше 19 грудня 2026 року Комісія повинна подати Європейському Парламенту та Раді оцінювання *ex post* щодо впливу цієї Директиви та її доданої вартості у супроводі, якщо доцільно, пропозицій щодо її перегляду.

Комісія інформує Контактний комітет та ERGA про всі роботи та діяльність.

Комісія повинна забезпечити, щоб уся інформація, яку вона отримує від держав-членів стосовно будь-яких інструментів, які вони ухвалюють у сферах, що координуються цією Директивою, передавалася Контактному комітету та ERGA.

▼ МІ

Стаття 33а

1. Держави-члени забезпечують просування та вжиття заходів щодо розвитку навичок медіаграмотності.
2. До 19 грудня 2022 року та кожні три роки після того держави-члени повинні звітувати перед Комісією про виконання параграфа 1.
3. Комісія повинна, після консультацій із Контактним комітетом, видати настанови щодо наповнення таких звітів.

▼ В

Стаття 34

Директиву 89/552/ЄЕС, зі змінами, внесеними директивами, зазначеними у частині А додатка І, скасовано без обмеження зобов'язань держав-членів щодо кінцевих термінів транспозиції до національного права директив, зазначених у частині В додатка І.

Покликання на скасовану директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву та читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у додатку ІІ.

Стаття 35

Ця Директива набуває чинності на 20-й день після її публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Стаття 36

Цю Директиву адресовано державам-членам.

ДОДАТОК І

ЧАСТИНА А

Скасована Директива з переліком подальших змін до неї
(як зазначено у статті 34)

Директива Ради 89/552/ЄЕС (ОВ L 298, 17.10.1989, с. 23)	
Директива Європейського Парламенту і Ради 97/36/ЄС (ОВ L 202, 30.07.1997, с. 60)	
Директива Європейського Парламенту і Ради 2007/65/ЄС (ОВ L 332, 18.12.2007, с. 27)	тільки стаття 1

ЧАСТИНА В

**Список кінцевих термінів транспозиції до національного права
(як зазначено у статті 34)**

Директива	Кінцевий термін транспозиції
89/552/ЄЕС	03 жовтня 1991 року
97/36/ЄС	31 грудня 1998 року
2007/65/ЄС	19 грудня 2009 року

ДОДАТОК II

КОРЕЛЯЦІЙНА ТАБЛИЦЯ

Директива 89/552/ЄЕС	Ця Директива
Стаття 1, вступна частина	Стаття 1(1), вступна частина
Стаття 1(а), вступна частина	Стаття 1(1)(а), вступна частина
Стаття 1(а), перший абзац	Стаття 1(1)(а)(і)
Стаття 1(а), другий абзац	Стаття 1(1)(а)(іі)
Стаття 1(б)–(м)	Стаття 1(1)(б)–(м)
Стаття 1(н)(і), вступна частина	Стаття 1(1)(н), вступна частина
Стаття 1(н)(і), перший абзац	Стаття 1(1)(н)(і)
Стаття 1(н)(і), другий абзац	Стаття 1(1)(н)(іі)
Стаття 1(н)(і), третій абзац	Стаття 1(1)(н)(ііі)
Стаття 1(н)(і), четвертий абзац	Стаття 1(2)
Стаття 1(н)(іі), вступна частина	Стаття 1(3), вступна частина
Стаття 1(н)(іі), перший абзац	Стаття 1(3)(і)
Стаття 1(н)(іі), другий абзац	Стаття 1(3)(іі)
Стаття 1(н)(іі), третій абзац	Стаття 1(3)(ііі)
Стаття 1(н)(ііі)	Стаття 1(4)
Стаття 2	Стаття 2
Статті 2а(1), (2) та (3)	Статті 3(1), (2) та (3)
Стаття 2а(4), вступна частина	Стаття 3(4), вступна частина
Стаття 2а(4)(а)	Стаття 3(4)(а)
Стаття 2а(4)(б), вступна частина	Стаття 3(4)(б), вступна частина
Стаття 2а(4)(б), перший абзац	Стаття 3(4)(б)(і)

Стаття 2а(4)(b), другий абзац	Стаття 3(4)(b)(ii)
Стаття 2а(5) та (6)	Стаття 3(5) та (6)
Стаття 3	Стаття 4
Стаття 3а	Стаття 5
Стаття 3b	Стаття 6
Стаття 3с	Стаття 7
Стаття 3d	Стаття 8
Стаття 3е	Стаття 9
Стаття 3f	Стаття 10
Стаття 3g(1)	Стаття 11(2)
Стаття 3g(2), перший підпараграф, вступна частина	Стаття 11(3), перший підпараграф, вступна частина
Стаття 3g(2), перший підпараграф, перший абзац	Стаття 11(3), перший підпараграф, пункт (а)
Стаття 3g(2), перший підпараграф, другий абзац	Стаття 11(3), перший підпараграф, пункт (b)
Стаття 3g(2), другий, третій та четвертий підпараграфи	Стаття 11(3), другий, третій та четвертий підпараграфи
Стаття 3g(3)	Стаття 11(4)
Стаття 3g(4)	Стаття 11(1)
Стаття 3h	Стаття 12
Стаття 3i	Стаття 13
Стаття 3j	Стаття 14
Стаття 3k	Стаття 15
Статті 4(1), (2) та (3)	Стаття 16(1), (2) та (3)
Стаття 4(4)	—
Стаття 5	Стаття 17
Стаття 9	Стаття 18
Стаття 10	Стаття 19
Стаття 11	Стаття 20
Стаття 14	Стаття 21
Стаття 15	Стаття 22
Стаття 18	Стаття 23
Стаття 18а	Стаття 24
Стаття 19	Стаття 25
Стаття 20	Стаття 26
Стаття 22	Стаття 27
Стаття 23	Стаття 28

Стаття 23а	Стаття 29
Стаття 23b	Стаття 30
Стаття 24	Стаття 31
—	Стаття 32
Стаття 26	Стаття 33
—	Стаття 34
—	Стаття 35
Стаття 27	Стаття 36
—	Додаток I
—	Додаток II

(¹) Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/93/ЄС від 13 грудня 2011 року про боротьбу з сексуальним насильством і сексуальною експлуатацією дітей та дитячою порнографією, та про заміну Рамкового рішення Ради 2004/68/ЮВС (ОВ L 335, 17.12.2011, с. 1).